

РЕШЕНИЕ

№ 602

гр. Перник, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Н. Костадинова

при участието на секретаря Кристина Ант. Иванова
като разгледа докладваното от Кристина Н. Костадинова Гражданско дело № 20221720104814 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК.

Образувано е по искова молба на „УСТОИ“ ЕАД, с ЕИК: 123676736, подадена чрез процесуалния му представител – адв. С. Й. против Е. Ю. М., с ЕГН: *****, Й. А. Й., с ЕГН: *****, Л. М. Б., с ЕГН: ***** и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД, с ЕИК: 201101552, с която се иска да бъде **признато за установено, че ответниците дължат при условията на солидарност на ищеца** следните суми: сумата от общо 19 503.03 лева, представляваща неизплатено парично задължение по запис на заповед, издаден и предявен за плащане на 27.04.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 23.04.2019 г. до окончателното изплащане на сумата – като съгласно уточнение с вх. № 19606/03.10.2022 г. сумата е формирана от 13 332 лева – главница по договор за паричен заем с № ***** г. и 6171.03 лева договорна лихва, като за вземането от общо 19 503.03 лева е издадена заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист от 30.04.2019 г. по ч. гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник /на които са допуснати допълнение и поправка на очевидна фактическа грешка/. Претендират се разноси в настоящото производство и в заповедното производство.

В исковата молба се твърди, че между страните съществува валидно облигационно отношение, възникнало по силата на сключен между тях договор за заем с поръчителство № DG0498/30.09.2014 г. По посочения договор ищецът бил заемодател, ответниците Е. Ю. М. и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД – заемополучатели, а ответниците Й. А. Й. и Л. М. Б. – поръчители. По силата

на договора ищецът отпуснал на заемополучателите сумата от 10 225.84 евро, възлизаща на 20 000 лева /по курс на БНБ към датата на сключване на договора/. Било уговорено договорната лихва по сделката да възлиза на 9.5 %, а крайният срок на връщане на заема бил определен на 17.10.2017 г. – като сумата се дължала на месечни вноски в евро, но заплащани в лева, съгласно погасителен план. Освен това към датата на сключване на договора заемодателят удържал от сумата 800 лева или 409.03 евро – еднократна такса за обслужване на заема. В тази връзка и предвид постигнатите уговорки между заемодател и заемополучатели от заемната сума – сумата от 3565.85 лева била преведена от ищеца директно на дружеството „Микрокредит“ АД – за погасяване на стари дългове на заемополучателите, сумата от 804.11 лева била преведена от ищеца директно на дружеството „Кредисимо“ АД – за погасяване на стари дългове на заемополучателите, а остатъкът от 14 803.04 лева – бил преведен по сметка на заемополучателите.

По заема било уговорено и поръчителство за обезпечаване на задължението на заемополучателите като за тази цел бил сключен договор за поръчителство с ответниците Й. А. Й. и Л. М. Б.. Със сключване на поръчителството поръчителите се задължили да отговарят за всички задължения по кредита заедно с главните длъжници. За обезпечаване на задълженията по кредита заемополучателите и поръчителите подписали и запис на заповед.

На следващо място се твърди, че известно време след сключване на договора за кредит страните сключили и Анекс № 1 към същия. С анекса бил уговорен нов погасителен план съответно крайният падеж на издължаване на заемната сума бил удължен. В тази връзка заемателят издал, а ответниците подписали нов запис на заповед за актуалната сума на дълга, включваща главници, лихви и разноски – като записът на заповед бил издаден и предявен на 27.04.2016 г. Независимо от това и до настъпване на крайния падеж на задълженията ответниците така и не изпълнили задълженията си по договора за заем като не върнали получената главница, нито заплатили дължимите суми за възнаградителна лихва и разноски.

В тази връзка се уточнява, че ищецът е образувал заповедно производство за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК – запис на заповед. Доколкото обаче длъжниците подали възражение, то и ищецът счита, че за него е налице интерес от предявените искове. Претендират се разноски.

Представени са: договор за паричен заем с № 0***** г. с погасителен план и запис на заповед от 30.09.2014 г. към него, анекс към договор за паричен заем от 27.04.2016 г. с погасителен план и запис на заповед към него, както и покани за доброволно изпълнение и книжа от ч.гр.д. № 2791/2019 г. на РС Перник, сред които Решение № 236/12.07.2018 г. по в.гр.д. № 184/2018 г. на Пернишкия ОС.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК от страна на ответниците по делото, чрез адв. Анежела А. е постъпил писмен отговор, с който претенциите се оспорват по основание и размер.

В тази връзка на първо място се прави възражение за нередовност на исковата молба тъй като в поставените към вещото лице по ССчетЕ задачи от страна на ищеца, последният се позовавал на предсрочна изискуемост, настъпила на 16.02.2021 г. Поради това ответниците твърдят, че не ставало ясно твърди ли се предсрочна изискуемост на кредита, кога и при какви условия е била обявена. Не било ясно и кой от двата погасителна плана към исковата молба бил приложим, нито какви точно суми се твърди, че не са изплатени по него.

На следващо място се посочва, че процесната запис на заповед в действителност обезпечавала изпълнение на задължения по договор за кредит, което ищецът не оспорвал – като кредитът бил с главница от 20 000 лева или в евро 10 225.84 евро. Поради това ответниците считат, че следвало да се направи преценка относно съдържанието на каузалното правоотношение, във връзка с което бил издаден менителничният ефект и в частност досежно отговорността на поръчителите по договора за кредит. В тази връзка на първо място се излагат подробни доводи, че към датата на образуване на ч.гр.д. № 2791/2019 г. на РС Перник – 23.04.2019 г. задълженията на ответниците поръчители Й. Й. и Л. Б. били погасени – поради неспазване на шестмесечния срок, установен в чл. 147, ал. 1 от ЗЗД. Същият според ответниците започнал да тече от датата на крайния падеж на договора – 17.10.2017 г. и към 2019 г. вече бил изтекъл. В този смисъл е цитирана съдебна практика, според която срокът по чл. 147 от ЗЗД започвал да тече от изтичане срока на целия дълг респ. в хипотезата на предсрочна изискуемост – от обявяването й. Предвид изтичане на срока по чл. 147 от ЗЗД в отговора на исковата молба се прави изрично възражение, че отговорността на поръчителите Й. Й. и Л. Б. за процесните суми била изцяло погасена по давност.

На последно място се излагат доводи, че независимо от издаването на запис на заповед след като той обезпечавал каузално правоотношение, то за сумите по него следва да с прилагал давностният срок за сумите от каузалното правоотношение. Поради това се прави възражение, че вземанията на ищеца спрямо всички ответници са погасени по давност.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат отхвърлени.

В открито съдебно заседание, проведено на 15.05.2023 г. ищецът чрез процесуалния си представител изразява писмено становище за уважаване на исковете.

Ответниците чрез процесуалния си представител изразяват писмено становище за неоснователност на претенциите, поради което и искат същите да бъдат отхвърлени.

В хода на производството по делото е изслушана и приета съдебно счетоводна експертиза.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От ищцовото дружество е депозирано заявление за издаване на заповед

за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК /запис на заповед/ срещу ответниците за вземанията, които са предмет на настоящото производство. В тази връзка по подаденото заявление районният съд е издал заповед № 2010/30.04.2019 г. /досежно която са издадени разпореждания за допълване и за поправка на ОФГ/ и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник. Заповедта е връчена на длъжниците лично.

От представено по делото копие от договор за заем с поръчителство № DG0498/30.09.2014 г. се установява, че на 30.09.2014 г. между дружеството „УСТОИ“ ЕАД и ответниците: Е. Ю. М. и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД, като заемополучатели и Й. А. Й. и Л. М. Б., като поръчители е сключен договор за паричен заем при следните параметри: сума на кредита: 10 225.84 евро или 20 000 лева, срок на кредита 36 месеца, годишен лихвен процент /ГЛП/ 9.5 % /ГПР няма посочен/. При тези параметри общото задължение по кредита е в размер на 13 140.20 евро или 25 700 лева. Съгласно уговорките в договора за кредит сумата от 409.03 евро или 800 лева се удържа еднократно от главницата по заема и представлява еднократна такса за обслужване на заема; сумата от 3565.85 лева е преведа от заемотателя директно на дружеството „Микрокредит“ АД; сума от 804.11 лева е преведена от заемотателя директно на дружеството „Кредисимо“ АД, а остатъкът, възлизащ на сумата от 14 830.04 лева е преведена от заемотателя по посочена от заемателите банкова сметка.

На следващо място по делото е представен погасителен план, от който е видно, че падежната дата е 17-то/18-то/19-то число на всеки месец – при първа вноска на 17.11.2014 г. и последна вноска на 17.10.2017 г. като всяка вноска с изключение на последната /363.02 евро или 710 лева/ възлиза на 365.06 евро или 714 лева. В погасителния план е посочено каква част от главницата респективно договорната лихва се погасява с всяка вноска. Договорът за заем, както и погасителният план са подписани от заемополучателите, както и от поръчителите.

Съгласно договора същият е обезпечен със запис на заповед, приложен по делото и подписан от ответниците. В тази връзка е налице запис на заповед от 30.09.2014 г., издаден от ответницата Е. Ю. М., а като поръчители същия са подписали и другите трима ответници.

От приложен по делото анекс от 27.04.2016 г към договор за паричен заем с № 0498/30.09.2014 г. се установява, че страните са предоговорили условията по сделката си. Анексът отново е сключен с Е. Ю. М. и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД като заемополучатели и Й. А. Й. и Л. М. Б. като поръчители и съгласно същия е изменен само първоначалният погасителен план, а останалите уговорки са останали същите. Съобразени са и извършените до момента от ответниците плащания. В тази връзка към анекса е подписан нов погасителен план, съгласно който кредитът е със срок от 17.05.2016 г. /първа вноска/ до 17.04.2019 г. /последна вноска/. Първите три вноски са в размер на 102.26 евро или 200 лева, от които 18 лева погасяват главница и 182 лева погасяват договорна лихва, а останалите вноски са в размер на 302.17 евро или 591 лева, от които 409 лева / изключение на последната вноска – 397 лева/

погасяват главница и 182 лева / изключение на последната вноска – 194 лева/ погасяват договорна лихва.

Анексът, както и погасителният план към него са подписани отново от всички ответници – както от заемополучателите, така и от поръчителите. Налице е втори запис на заповед от 27.04.2016 г., издаден от ответницата Е. Ю. М., а като поръчители същия са подписали отново и другите трима ответници – „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД, Й. А. Й. и Л. М. Б..

От представените по делото съдебни книжа се установява, че между същите страни е имало и предходно дело с предмет същото заемно правоотношение, обезпечено със същия запис на заповед. В тази връзка е било образувано гр.д. № 1201/2017 г. по описа на РС Перник /по установителен иск/ - за сумата от общо 19 931 лева. По посоченото дело е постановено Решение № 905/20.11.2017 г. – с което е уважен искът за сумата от **854 лева** – представляваща съгласно мотивите на решението главницата по договора за заем – с падежи 17.06.2016 г. /18 лева/, 18.07.2016 г. /18 лева/, 17.08.2016 г. /409 лева/ и 17.09.2016 г. / 409 лева/, а за остатъкът до пълния размер исковите са отхвърлени – доколкото **не е била обявена предсрочна изискуемост** по договора за кредит, а записът на заповед обезпечава именно това каузално правоотношение.

Посоченото решение обаче е обжалвано като в тази връзка е образувано в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник. По същото е постановено Решение № 236/12.07.2018 г. – като окръжният съд е присъдил на ищцовото дружество и сумата от още **427.97 лева** – представляваща договорна възнаградителна лихва върху сумите за главница с падежни дати 17.06.2016 г., 18.07.2016 г., 17.08.2016 г. и 17.09.2016 г. В останалата част решението на първоинстанционния съд е потвърдено.

В мотивите на двете решения е прието, че процесният запис на заповед е валиден като валиден е и договорът за паричен заем. Прието е също, че поръчителите са се задължили валидно – както по договора за заем, така и по сключения към него анекс. Въззивният съд обаче е приел, че с погасителния план към анекса реално е установена договорна лихва от 9.5 % с надбавка от 6.66 % или общо 16.16 % договорна лихва. Такава надбавка в анекса към договора обаче липсва изрично уговорена, поради което с Решение № 236/12.07.2018 г. по в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник е прието, че и по анекса договорната лихва следва да остане в размер на 9.5 %. С тези аргументи и е присъдена договорна лихва от 427.97 лева, която е изчислена върху падежиралите вноски именно с 9.5 %. Въззивният съд е посочил, че тази уговорка за лихва от 9.5 % е валидна, в отклонение от първоинстанционния съд.

По делото не се установява да е обявявана предсрочна изискуемост по вземанията по договора за кредит, а към датата на образуване на .гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник – 23.04.2019 г. всички вноски по кредита са падежирали.

На последно място по делото е изготвена и приета съдебно счетоводна експертиза. От същата се установява, че заемната сума е усвоена по

посочения в договора начин – като част от нея е удържана за еднократна такса, други две части са преведени на трети лица и остатъкът от сумата по посочена от заемателите банкова сметка. Установява се, че заемателите са заплатили общо 10 326 лева по заема, след което по същия е сключен анекс. След анекса заемателите са платили 628 лева, от които са погасени първите три вноски от новия погасителен план за главница и лихви, като е удържана и сумата от 28 лева такса за управление на рисков заем. Поради това неплатеният остатък от главницата по анекса е 13 485 лева, а от договорната лихва 6018 лева.

Така изготвената експертиза следва да бъде кредитирана, доколкото вещото лице е отговорило компетентно на поставените въпроси, а за същото липсват и данни от евентуална заинтересованост от изхода на спора. Освен това експертизата не е оспорена от страните по делото.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Искът за сумата от 13 332 лева е с правно основание по чл. 240 от ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 124, ал. 1 вр. с чл. 422 от ГПК, а искът за сумата от 6171.03 лева е с правно основание по чл. 124, ал. 1 вр. с чл. 422 от ГПК – за установяване вземанията на ищеца към ответниците по договор за кредит от 30.09.2014 г., за които вземания е издадена заповед № 2010/30.04.2019 г. /досежно която са издадени разпореждания за допълване и за поправка на ОФГ/ за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник.

Издадените заповед за изпълнение и изпълнителен лист са връчени на длъжниците, които са депозирали възражение в срока по чл. 414 от ГПК. Това е наложило даване на указания за предявяване на иск в хипотезата на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК. В тази връзка предявеният установителен иск е допустим в това отношение като целта му е издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК да влезе в сила след установяване съществуването на вземането по съдебен ред в исково производство.

В настоящия случай обаче съдът намира исковите претенции за частично допустими – за сумата от **12 478 лева главница** – за вноски за периода от 17.10.2016 г. до 17.04.2019 г. и за **5654 лева – договорна лихва** върху тези вноски в посочения период, като съображенията за това са следните:

Между страните вече са водени съдебни дела за сумата от общо 19 931 лева – гр.д. № 1201/2017 г. по описа на РС Перник, обжалвано и въз основа на него образувано в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник. С първоинстанционното решение е признато за установено, че ответниците солидарно дължат на дружеството ищец сумата от **854 лева /главница** по договора за заем – с падежи 17.06.2016 г. /18 лева/, 18.07.2016 г. /18 лева/, 17.08.2016 г. /409 лева/ и 17.09.2016 г. /409 лева/. В тази връзка и за тази сума и тези вноски вече е налице произнасяне на съда със сила на пресъдено нещо

и произнасяне на настоящия състав би било недопустимо.

С въззивното решение е признато за установено, че на дружеството се дължи и сумата от още 427.97 лева – договорна лихва върху първите пет вноски от кредита. В тази връзка и отново е налице произнасяне с влязло в сила съдебно решение досежно тези пет вноски /вноски под № 1, 2, 3, 4 и 5 от пог. план/ за договорна лихва по погасителния план към анекса. За разлика от главниците сумите за лихва не са присъдени изцяло, доколкото съдът е приел, че релевантният лихвен процент е 9.5 % съгласно първоначалния договор. Така или иначе обаче за тези четири вноски предвид наличието на произнасяне на съд настоящият състав не може да пререшава спора между страните.

При формулиране размера на претенциите си в настоящото производство обаче дружеството ищец не се е съобразило въобще с решението по гр.д. № 1201/2017 г. по описа на РС Перник, а с решението по в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник се е съобразило само частично. В тази връзка и дружеството е заявило претенции по настоящото дело в размер на общо 19503.03 лева – тази сума е получена при 19 931 лева – /“минус“/ 427.97 лева. Следователно дружеството е приспаднало единствено присъдената му договорна лихва от въззивния съд по в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник. Сумата от **854 лева** обаче **не е съобразена въобще**, поради което се претендира **повторно** по настоящото дело. В тази връзка и **искът за сумата от 854 лева** се явява **недопустим** поради наличието на произнасяне по същата по гр.д. № 1201/2017 г. по описа на РС Перник. По тези съображения и делото следва да продължи за сумата от 12 478 лева /13 332 лева – 854 лева/.

Досежно договорната лихва въззивният съд се е произнесъл отново за първите пет вноски от погасителния план към анекса /вноски под № 1, 2, 3, 4 и 5/ и е приел, че тази лихва е дължима частично – при стойност от 9.5 %. Предвид недействителността на приложената надбавка въззивният съд е присъдил 427.97 лева. Тази сума дружеството по настоящото дело НЕ претендира, но претендира сумите за договорна лихва за тези пет вноски от погасителния план по анекса, за които вече е налице отхвърлително решение на съда. В тази връзка съгласно погасителния план сборът на тези четири вноски за лихва възлиза на 910 лева. От тази сума реално с въззивното решение са присъдени 427.97 лева, а за 482.03 лева исковата претенция е отхвърлена и произнасяне на настоящия състав отново би било недопустимо. Поради това и искът за договорна лихва е допустим до 5654 лева /6136.03 лева – 482.03 лева/.

В тази връзка и за сумите от 854 лева – главница за периода от 17.06.2016 г. до 17.09.2016 г. и от 482.03 лева – договорна лихва от 17.05.2016 г. до 17.09.2016 г. исковите са недопустими и производството по делото следва да бъде прекратено.

За остатъка от сумите исковите са допустими независимо от предходните съдебни решения, доколкото там претенциите са отхвърлени поради липса на обявена предсрочна изискуемост, а към настоящото дело всички вноски са

падежирали.

По основателността:

Искът за главница за сумата от 12 478 лева – вноски за периода от 17.10.2016 г. до 17.04.2019 г. съдът намира за изцяло основателен, като съображенията за това са следните:

Ответниците по настоящото производство са три физически лица и едно ЮЛ, като едно от ФЛ е и управител на ЮЛ. Именно това ФЛ /Е. Ю. М. / и ЮЛ са заемополучатели по договора. Поради това и съдът намира, че ответниците по делото нямат качеството потребители.

Фактическият състав, от който възниква задължението на заемополучателя за връщане на заема, включва кумулативното наличие на следните елементи: действителен договор за кредит, предоставяне на договорения заем и настъпване на падежа на вземането за неговото връщане.

В тежест на ищеца е да установи, че между страните по делото е сключен договор за кредит, неговото съдържание, както и усвояването на паричните средства.

На следващо място с Решение № 236/12.07.2018 г. по в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник и Решение № 905/20.11.2017 г. по гр.д. № 1201/2017 г. по описа на РС Перник /по установителен иск/ е прието, че процесният запис на заповед от 27.04.2016 г. е редовен – като валидно е и задължаването на поръчителите по него. В тази връзка и доколкото записът на заповед притежава установените в ТЗ реквизити, подписан е от ответниците и им е надлежно предявен за плащане, то настоящият състав също го намира за редовен от външна страна и не намира за нужно да излага допълнителни по-подробни мотиви в тази връзка. Предвид възраженията на ответниците следва да се отбележи единствено, че противно на тези твърдения записът е подписан и от четиримата ответници.

От доказателствата по делото се установява, че процесният запис на заповед обезпечава задълженията по договор за паричен заем с анекс към него. Този договор и анексът отново са приети за валидни с двете предходни съдебни решения като валидно е и задължаването на поръчителите по същите. Това е така, доколкото както договорът, така и анексът са с ясно съдържание и са подписани от всички ответници. Предвид извода за валидност на анекса и погасителния план към него възражението на ответниците Й. Й. и Л. Б., че претенциите спрямо тях били погасени поради неспазване на шестмесечния срок, установен в чл. 147, ал. 1 от ЗЗД се явяват неоснователни. Това е така, доколкото този срок тече от последната падежна дата по анекса – 17.04.2019 г., а не по първоначалния погасителен план, както твърдят ответниците поръчители. Поради това и към датата на образуване на заповедното дело – 23.04.2019 г. този срок не е изтекъл.

По същите съображения неоснователно е и възражението за погасителна давност на процесните вземания. Същата тече от датата на последната падежна вноска – по арг. от Решение № 50173/13.10.2022 г. по гр.д. № 4674/2021 г. на 3-то г.о. на ВКС и Решение № 38/26.03.2019 г. по т.д. № 1157/2018 г. на 2-ро т.о. на ВКС – т.е. от 17.04.2019 г. и не се явява изтекла

към датата на образуване на ч.гр.д. № 2791/2019 г. на РС Перник – 23.04.2019 г. /на съда е служебно известно и Решение № 45/17.06.2020 г. по т.д. № 237/2019 г. на 2-ро т.о. в смисъл, че давността тече за всяка вноски по отделно. Настоящият състав обаче се съобразява с актуалната и преобладаваща практика на върховната инстанция. Дори да се приеме това решение обаче досежно давността, то същата с продължителност от пет години пак не би била изтекла към 23.04.2019 г. при първоначална вноски по анекса с дата 17.05.2016 г./.

В тази връзка и искът за главница до сумата от 12 478 лева следва да бъде уважен.

Досежно иска за възнаградителна лихва същият се явява основателен до сумата от 3003.04 лева като за разликата до пълния допустим размер от 5654 лева следва да бъде отхвърлен.

В тази връзка настоящият състав съответно на изложените в Решение № 236/12.07.2018 г. по в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник мотиви намира, че валидният процент на договорната лихва по анекса също следва да възлиза на 9.5 %, колкото е установен с договора. Поради това и с използване на кредитен калкулатор съдът намира, че договорната лихва възлиза на 3003.04 лева върху съответните главници. За разликата до пълния предявен размер или за сумата от 2650.96 лева искът следва да бъде отхвърлен.

Съгласно чл. 141, ал. 1 от ЗЗД поръчителят е задължен солидарно с главния длъжник. По тези съображения и искането за осъждане на ответниците да заплатят претенциите при условията на солидарност е основателно.

Законна лихва съдът намира, че следва да присъди единствено върху сумата за главница от датата на заявлението, доколкото присъждането на законна лихва върху договорната такава би довело до начисляване на лихва върху лихва или т.нар. анатоцизъм, което е недопустимо.

По исканията за разноси на страните:

Съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска по чл. 422 респ. чл. 415, ал. 1 от ГПК, следва да се произнесе по дължимостта на разноските, направени в заповедното производство като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноси, както в исковото, така и в заповедното производство.

Искане за разноси са направили и двете страни:

По разноските в производството по ч.гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник /заповедно производство/:

В това производство ищцовото дружество претендира разноси в размер на общо 390.06 лева за държавна такса. С оглед изхода на делото съобразно уважената част от претенциите от тези разноси следва да му бъде присъдена сумата от 309.62 лева.

Длъжниците не претендират разноси в това производство.

По разноските в производството по гр.д. № 4814/2022 г. по описа на РС Перник /исково производство/:

В това производство ищцовото дружество претендира разноски в размер на общо 590.06 лева, от които 390.06 лева държавна такса и 200 лева възнаграждение за вещо лице съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК. Видно от представените по делото платежни документи претендираните разноски са действително извършени. Поради това на ищеца се дължи сумата от 468.38 лева.

Ответницата Е. Ю. М. претендира разноски от 120 лева за експертиза, като съобразно отхвърлената и прекратената част от исковете ѝ се дължи сумата от 24.75 лева.

Всеки от ответниците претендира и разноски за адвокатски хонорар при условията на безплатна правна помощ. Предвид цената на исковете този хонорар по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения възлиза на 2155.27 лева. Съдът обаче намира, че следва да присъди два хонорара по делото – един досежно ответниците Е. Ю. М. и ЮЛ като кредитополучатели и един досежно двамата поръчители – предвид подаването на един отговор на исковата молба и обстоятелството, че процесният спор произтича от едно правоотношение. Поради това и за ответниците кредитополучатели се дължи хонорар от 444.47 лева съобразно отхвърлената и прекратената част от исковете и за ответниците поръчители по кредита също се дължи хонорар от 444.47 лева.

Съгласно трайната съдебна практика разпоредбата на чл. 78 от ГПК не предвижда солидарна отговорност за разноски, а същата е и обективна, а не в резултат на виновно поведение на ответната страна. В тази връзка и разноските в полза на дружеството следва да бъдат присъдени разделно.

Водим от горното, Пернишкият районен съд:

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА като **недопустимо** производството по гр.д. № 4814/2022 г. на Пернишкия РС в частта относно сумата от общо **1336.03 лева**, представляваща неизплатено парично задължение по запис на заповед, издаден и предявен за плащане на 27.04.2016 г., като сумата е формирана, както следва: от сумата от **854 лева** – главница по договор за паричен заем с № ***** г., формирана от вноски за периода от 17.06.2016 г. до 17.09.2016 г. и от сумата от **482.03 лева** – договорно възнаграждение, като за вземанията е издадена заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист от 30.04.2019 г. по ч. гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник – доколкото за тези суми е налице сила на пресъдено нещо по Решение № 236/12.07.2018 г. по в.гр.д. № 184/2018 г. по описа на Окръжен съд Перник и Решение № 905/20.11.2017 г. по гр.д. № 1201/2017 г. по описа на РС Перник между същите страни.

ОБЕЗСИЛВА заповед № 2010/30.04.2019 г. за изпълнение на парично

задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист от 30.04.2019 г. по ч. гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник за сумата от общо **1336.03 лева**, представляваща неизплатено парично задължение по запис на заповед, издаден и предявен за плащане на 27.04.2016 г., който запис на заповед обезпечава задължения по договор за паричен заем с № ***** г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Е. Ю. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, Й. А. Й., с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, Л. М. Б., с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД, с ЕИК: 201101552 и адрес на управление: гр. ***** **ДЪЛЖАТ СОЛИДАРНО** на „УСТОИ“ ЕАД, с ЕИК: 123676736 и адрес на управление: гр. София, ул. Хан Пресиян № 6-8, сумата от **15 481.04 лева**, представляваща неизплатено парично задължение по запис на заповед, издаден и предявен за плащане на 27.04.2016 г., като сумата е формирана, както следва: от сумата от **12 478 лева** – главница по договор за паричен заем с № ***** г. за периода от 17.10.2016 г. до 17.04.2019 г., сключен между „УСТОИ“ ЕАД като заемодател и Е. Ю. М. и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД като заемополучатели и Й. А. Й. и Л. М. Б., като поръчители, и от сумата от **3003.04 лева** договорна лихва за периода от 17.10.2016 г. до 17.04.2019 г. върху съответните главници, ведно със законната лихва върху главницата от 12 478 лева, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ – 23.04.2019 г. до окончателното плащане на сумата, като за вземанията е издадена заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист от 30.04.2019 г. по ч. гр.д. № 2791/2019 г. по описа на РС Перник /на които са допуснати допълнение и поправка на очевидна фактическа грешка/ **КАТО ОТХВЪРЛЯ** искова за сумата от общо **2650.96 лева** – договорна лихва за периода от 17.10.2016 г. до 17.04.2019 г. върху съответните главници поради неоснователност на претенциите, както и относно искането за присъждане на законната лихва за забава върху присъдената като основателна договорна лихва, считано от 23.04.2019 г.

ОСЪЖДА Е. Ю. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, Й. А. Й., с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, Л. М. Б., с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД, с ЕИК: 201101552 и адрес на управление: гр. ***** **ДА ЗАПЛАТЯТ РАЗДЕЛНО** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на „УСТОИ“ ЕАД, с ЕИК: 123676736 и адрес на управление: гр. София, ул. Хан Пресиян № 6-8, сумата от общо **309.62 лева**, представляваща разноси в производството по ч.гр.д. № 2791/2019 г. по описа на Пернишкия РС и сумата от общо **468.38 лева**, представляваща разноси в настоящото исково производство по гр.д. № 4814/2022 г. на Пернишкия РС съобразно уважения размер на претенциите.

ОСЪЖДА „УСТОИ“ ЕАД, с ЕИК: 123676736 и адрес на управление: гр. София, ул. Хан Пресиян № 6-8 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на Е. Ю. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** сумата от общо **24.75 лева**, представляваща разноси за експертиза в настоящото исково производство съобразно отхвърлената/прекратена част от исковете.

ОСЪЖДА „УСТОИ“ ЕАД, с ЕИК: 123676736 и адрес на управление: гр. София, ул. Хан Пресиян № 6-8 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3

от ГПК вр. с чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв. на адвокат А. А. от АК Перник сумата от **444.47 лева** за осъществена безплатна правна помощ на ответниците Е. Ю. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** и „ЮЛИ-МЦЕ“ ЕООД, с ЕИК: 201101552.

ОСЪЖДА „УСТОИ“ ЕАД, с ЕИК: 123676736 и адрес на управление: гр. София, ул. Хан Пресиян № 6-8 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК вр. с чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв. на адвокат А. А. от АК Перник сумата от **444.47 лева** за осъществена безплатна правна помощ на ответниците Й. А. Й., с ЕГН: ***** и Л. М. Б., с ЕГН: *****.

РЕШЕНИЕТО в прекратителната част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Пернишкия ОС в едноседмичен срок от връчването му, а в останалата част подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЛЕД влизане на решението в сила на решението, изисканото ч. гр. д. № 2791 по описа за 2019 г. на Пернишки районен съд да бъде върнато на съответния състав, като към него се приложи и препис от влязлото в сила решение по настоящето дело.

Съдия при Районен съд – Перник: _____